

Vangistus lapse seisukohast

Vangistus lapse seisukohast

Vanema vangistus võib põhjustada lapsele erinevaid tundeid, sh nii häbi, hirmu kui ka kurbust. Last võidakse kiusata lasteaias, koolis või ta võib karta kiusamist, kui teised lapsest saavad asjast teada. Lapsele võib ka tunduda, et ta on ainus, kelle vanem on vanglas. Kogemusnõustamisel on lapsele suur tähendus, samuti selle, kui lapsega töötavatel täiskasvanutel on oskusi tulla toime ka oma tunnetega taolises situatsioonis. Lapsel peab olema võimalus arutada olukorra üle neutraalselt ja turvaliselt oma tundeid, hirme ja mõtteid väljendades.

VANEMA VÕI LÄHEDASE VANGISTUS VÕIB OLLA PÕHJUSEKS, ET LAPS TUNNEB:

MURET lisaks vanglas olevale vanemale ka kodus oleva vanema pärast;

HÄBI vanema kuriteo ja vangistuse pärast. Laps kardab, mida sõbrad ütlevad, kui sellest kuulevad;

VIHA vanema suhtes, kuna see on teinud paha ja tekitanud perele probleeme.

Laps võib olla ka vihane ametiisikute peale, kes on tema lähedase ära viinud;

HÄMMELDUST selle üle, miks vanem on teinud paha ja mis juhtub järgmiseks;

HIRMU, sest laps ei pruugi julgeda küsida või rääkida vanema kuriteost. Tal ei pruugi olla piisavalt teadmisi selle teema arutamiseks.

Samuti võib laps karta, et ka temaga juhtub midagi halba;

KERGENDUST, kui vanem läheb vanglasse, näiteks juhul kui kodus on olnud rahutu olukord, probleeme alkoholi ja/või narkootikumidega või vägivaldsust;

SÜÜD vanema kuriteo pärast. Laps võib arvata, et tema käitumine on põhjuseks, miks vanem sooritas kuriteo;

ÄNGISTUST, kui laps ei julge või tal on keelatud asjast rääkida teiste inimestega;

IGATSUST, sest vanem on kodust ära;

ENESEHINNANGU LANGUST.

Allikas URL: <https://www.vangla.ee/et/lapsed-ja-vangistus/vangistus-lapse-seisukohast>